

# UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 82 (880)

Piektdien, 1956. g. 13. jūlijā

7. gads

## Nevilcināties ar lopbarības sagādi

Šinīs dienās laika apstākļi siena pļaujai ne visai labvēlīgi, bet daļa rajona kolchožu, pateicoties pareizai darbu organizācijai, tomēr nopļāvuši ievērojamas dabisko un sēto zālāju platības. Sekmīgi siena pļauju veic kolhozi „Nākotne”, „Draudzīgais maijs”, „Darbs” un daži citi.

Šo lauksaimniecības arteļu laudis pareizi novērtējuši lopbarības savlaicīgas sagādes lielo nozīmi, lai zālēm neļautu pāraugt un zaudēt savu kvalitāti. Nenokavēta pirmreizējā zālāju pļauja palielina arī atāla ražas.

Turpretī ne ar ko nav atatsnojama atsevišķu rajona kolchožu valžu nostāja skābarības sagatavošanā no savvaļas zālēm.

Piemēram, Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Pastars, Oškalka vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Leņņiks, lauksaimniecības arteļa „Dzimitene” priekšsēdētājs b. Stikāns un daži citi vēl nav atbrīvojušies no maldīgiem uzskatiem, ka lopī skābarību no savvaļas zālēm neēd.

Šajos kolchozos nekas netiek darīts, lai tiktu savestas kārtībā skābarības bedres, nemaz nerunājot par skābarības sagatavošanu.

Iestājoties labvēlīgiem laika apstākļiem, kolchožu valdēm un mašīnu-tractoru stacijas mehanizatoriem siena pļauja un lopbarības sagatavošana jāveic ar dubultu enerģiju, lai katrā ziņā atgūtu noka-vēto.

## PĀRSKATS

par lopbarības sagādes gaitu rajona kolchozos uz šī g. 10. jūliju proc. (pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Nopļauts sēto zālāju		Sagatavota skābarība
	Dabisko zālāju	Nopļauts dabisko zālāju	
Draudzīgais maijs	100	24	10
1. Maijs	76	—	—
Strauts	48	4	25
Ciņa	48	—	—
Darbs	43	11	—
Sarkanais karogs	40	11	15
Latgales zieds	39	1	—
Zelta vārpa	25	3	—
Dzimitene	25	4	—
Molotova v. n.	18	6	—
Nākotne	16	33	—
Brīvais zemnieks	12	6	28
Maļenkova v. n.	9	11	—
Uzvara	8	25	—
Molodaja gvardija	8	6	34
Vorošilova v. n.	7	3	10
Kaļiņina v. n.	5	—	—
Padomju Latvija	5	30	10
Leņņina v. n.	5	61	18
Stalīna v. n.	4	29	6
Darba tauta	3	2	—
Ziedošā vārpa	2	11	13
Oškalka v. n.	—	17	—
Čapajeva v. n.	—	3	30

## Latvijas PSR Augstākās Padomes

### LĒMUMS

#### Par tautas izglītības stāvokli republikā un pasākumiem tā uzlabošanai

Padomju varas nodibināšanās Latvijā pavēra latviešu tautai istu ceļu uz kulturu un izglītību.

Buržuaziskajā Latvijā 11,6 procenti darbaļaužu bija analfabeti. Desmitiem tūkstošiem bērnu nebija iespējams apmeklēt skolu. No sešiem skolēniem, kas iestājās pirmajās klasēs, tikai vienam izdevās beigt sešgadīgo skolu ar tiesībām iestāties ģimnazijā. Vidējo un augstāko izglītību ieguva visvairāk turīgo iedzīvotāju slāņi.

Padomju varas gados tautas izglītība guvusi plašu vērību. Pieaugušo iedzīvotāju vidū vairs nav analfabetu. Visi skolas vecuma bērni iesaistīti vispārējā obligatajā septiņgadīgajā skolā. Plaši izvērstā vidējā izglītība. Vidusskolu skaits, salīdzinot ar pirmskara periodu, palielinājies 3,5 reizes, bet 8.—11. klašu skolēnu skaits tajā pašā laikā audzis 3 reizes.

Radīts pilnīgi jauns ārpuskolas bērnu iestāžu tīkls — sporta skolas, jauno tehniku un naturalistu stacijas. Pionieru pils un nami. Lielākā daļa skolēnu aktīvi darbojas pionieru, komjaunatnes un citās skolēnu organizācijās.

Vakara un neklātienē vispārizglītojošās skolās mācās vairāk nekā 16.000 strādājošo jauniešu, buržuaziskās Latvijas ģimnazijās bija mazāk skolēnu.

Ievērojami paplašinājies vidējo speciālo mācības iestāžu tīkls. Republikas astoņas augstākās mācību iestādes gatavo augsti kvalificētus specialistus tautas saimniecības un kulturas vajadzībām. Augstākajās mācību iestādēs un vidējās pedagogiskajās mācību iestādēs pēdējos gados sagatavots vairāk nekā 10.000 skolotāju. Republikas skolas pilnīgi apgādātas ar augsti kvalificētiem skolotāju kadriem.

Skolotāju idejiskā augšana un sistematiska savas pedagogiskās meistarības celšana un jaunu mācības programmu ieviešana nodrošinājusi to, ka skolēni apguvuši zinātņu pamatus, kā arī nodrošinājusi viņu audzināšanu tautu draudzības garā un uzticībā padomju Dzimitenai.

Vietējās darbaļaužu deputātu Padomes veikušas ievērojamu darbu, lai nostiprinātu skolu mācību materiālo bazi.

Partijas XIX un XX kongresa lēmumu tautas izglītības jautājumos izpilde vēl vairāk tuvinājusi skolu socialistiskās celtniecības praksei. Mācību plānā tagad ir tādi priekšmeti kā darbs, praktiskās nodarbinātības mācību un izmēģinājumu laucīpas un skolu darbnīcas, mašīnmācības, elektrotehnikas un lauksaimniecības pamatu praktiskumi. Daudzās vidusskolās iekārtotas mācību darbnīcas, klases traktoru, automašīnu un elektrotehnikas studijām. Skolām nodibinājušies cieši sakari ar uzņēmumiem, kolchoziem un padomju saimniecībām.

Vairāku vidusskolu abiturienti (Rūjienas rajona Mazsalacas, Dobeles rajona Jaunpils, Rīgas pilsētas 23., Daugavpils pilsētas 6. un citas) iegūst ražošanas specializāciju un stājas praktiskā darbā.

Līdz ar to Latvijas PSR Augstākā Padome atzīmē, ka nopietno trūkumu dēļ izglītības ministrijas un vietējo Darbaļaužu deputātu padomju darbā, vairāku skolotāju un skolu neapmierinošā darba dēļ, kā arī tādēļ, ka vienai daļai vecāku trūkst vajadzīgās uzmanības un atbildības par jaunās paaudzes audzināšanu, — vēl arvien ir liels skaits otrgadnieku un ievērojami daudz skolēnu aiziet no skolas, neie-

gūstot septiņgadīgo vai vidējo izglītību.

Izglītības ministrija nav sastādījusi stabilas latviešu un krievu valodas, literatūras un citu priekšmetu mācību grāmatas republikas skolām, programmas un mācību grāmatas pārslogotas ar lieku mācāmo vielu.

Nav radīta nepieciešamā materiālā bāze skolu tīkla straujāi augšanai un vidējās izglītības attīstībai. Mācību kabinetos trūkst attiecīgas iekārtas, lai varētu kvalitatīvi izpildīt mācību programmas. Vēl nav atrisināts jautājums par skolu apgādi ar galdnieku un atslēdznieku instrumentiem un ēvelsoliem. Rūpniecības kombinātu izgatavotās skolu mēbeles un ēvelsoli ir zemas kvalitātes. Lai gan pēc kara uzceltas 60 jaunas skolu ēkas, pašreizējais jaunu skolu celtniecības stāvoklis neapmierina vidējās izglītības straujo attīstību republikā. Pēc kara gados celtās un atjaunotās skolu ēkas novērsušas tikai skolēnu mācību divās maiņās vēl lielāku ieviešanos. Daudzas jaunās skolu ēkas uzceltas neapmierinoši, tajās nav sporta zāļu un ēdnīcu, tas negatīvi ietekmē skolēnu fizisko attīstību un veselību. Skolu un bērnu iestāžu celtniecībā maz piedalās rūpniecības un citas ministrijas un resori. Pēc kara gados tie uzceluši tikai piecas skolu ēkas, pie tam trīs no tām uzcelusi PSR Savienības Satiksmes ceļu ministrija.

Nopietns trūkums daudzu republikas skolu darbā vēl arvien ir mācību ievērojama savrupība no dzīves, nav sistematiskas audzināšanas darbam, skolu beigušie nepietiekami sagatavoti praktiskajai darbībai. Tāpēc tikai neliela daļa skolu abiturientu iesaistās ražošanas darbā kolchozos, padomju saimniecībās un rūpniecības uzņēmumos. Izglītības ministrija un vietējās Darbaļaužu deputātu padomes nav radījušas visus nepieciešamos apstākļus, lai varētu sekmīgi realizēt partijas XX kongresa direktīvas skolu politehnizācijas jautājumā. Izglītības ministrija gausi izšķir mācību plānu un programmu pilnīgas izstrādes jautājumu, ievērojot skolas politehnizācijas prasības. Praktisko darbu un praktiskumu, kā arī fiziskās kultūras skolotāju sagatavošana nenodrošina skolu vajadzības.

Ne visas skolas ir nodibinājušas ciešus sakarus ar ģimeni un sabiedrību bērnu audzināšanā, pedagogiskā propaganda nav sistemātiska. Daži vecāki darba un citu iemeslu dēļ nenodrošina savu bērnu sistematisku un pareizu audzināšanu. Partijas, padomju un sabiedriskās organizācijas, klubi, kultūras nami un kino veidmaz uzmanības bērnu audzināšanas darbam. Par maz izdod interesantu bērnu un jaunatnes literatūru. Visā tādā iznākumā ir bērni bez uzraudzības, rupji disciplīnas pārkāpumi atsevišķās skolās un sabiedriskajās vietās, huliganisms un cita nemorāla rīcība.

Izglītības ministrija un tautas izglītības orgāni nedroši un nesistematiski izvirza aktuales skolēnu audzināšanas jautājumus sabiedrībai un vadošajām republikāniskajām organizācijām.

Republikā ļoti nepieciešams izveidot plašu skolu internatu tīklu. Tomēr izglītības ministrija, Darbaļaužu deputātu padomes, republikas Valsts plāna komisija un Finanšu ministrija nav pietiekami aktīvas un neparāda vajadzīgo iniciatīvu, lai šīs skolas internatus organizētu.

(Turpinājums 2. lpp.)

## Piena izslaukumi jāceļ

Jau aizvadīti lopkopības gada 9 mēneši. Pašlaik, karstākajos, ražīgākajos lopkopības produkoģajos mēnešos vairumā kolchožu piena izslaukumi, salīdzinot ar agrākiem mēnešiem, cēlušies. Tā, piemēram, Stalīna vārdā nosauktajā kolchozā jūnija mēnesī no govs dienā caurmērā iegūst pāri par 8 litriem piena. Tam seko kolhozi „Latgales zieds”, „Darbs”.

Tomēr pusē no rajona kolchoziem jūnija mēnesī izslaukumi zemi, pat nepiedodami zemi. Vasaras mēnešos iegūt no govs caurmērā 4—6 litri piena dienā ir nepiedodami. Te skaidri parādās šo kolchožu nesaimnieciskā rīcība, nevērība pret lopkopību, kolchoza ienākumiem.

Kādus ienākumus var gūt no piena lopiem kolchozi „Ziedošā vārpa”, „Ciņa”, „Draudzīgais maijs”, Vorošilova vārdā nosauktais kolchozs, kur jūnija mēnesī izslaukti minētie 4—6 litri un gada piena izslaukuma plāns izpildīts tikai par 17,1—43 procentiem?

Pavisam cita aina ir tajos kolchozos, kur lopkopībai veļti sevišķi vērību visu gadu. Kā, piemēram, kolchozā „Latgales zieds”, „Nākotne”, „Darbs”, kur izslaukumi saprotams nav lieli, tomēr, salīdzinot ar pārējiem, divkārti.

Lopkopības darbiniekiem ik dienas jādūmā un jāceļ piena izslaukumi, lai valsts nosprauto uzdevumu — iegūt rajonā caurmērā no 1 govs 1800 litru piena gadā — izpildītu.

## PĀRSKATS

par piena iegūvi rajona kolchozos (pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Izslaukums no govs 1956. g. jūnijā i.		Gada plāna izpilde 1956. g. lopk. g. 9. mēn. proc.
	Izslaukums no govs 1956. g. jūnijā i.	Gada plāna izpilde 1956. g. lopk. g. 9. mēn. proc.	
Stalīna v. n.	247	44,6	
Latgales zieds	238	50,1	
Nākotne	222	53,8	
Darbs	219	45,3	
Darba tauta	215	49,2	
Strauts	213	44,8	
Dzimitene	212	53,6	
Brīvais zemnieks	209	45,5	
Čapajeva v. n.	205	43,9	
Leņņina v. n.	203	46,1	
1. Maijs	201	45,4	
Padomju Latvija	201	38,2	
Oškalka v. n.	199	47	
Uzvara	197	51,4	
Sarkanais karogs	197	36,6	
Kaļiņina v. n.	196	49,9	
Zelta vārpa	191	40,9	
Molodaja gvardija	185	35,9	
Maļenkova v. n.	182	47,4	
Vorošilova v. n.	180	31,1	
Draudzīgais maijs	173	34,7	
Molotova v. n.	164	49,3	
Ciņa	158	17,1	
Ziedošā vārpa	113	43,2	

# Latvijas PSR Augstākās Padomes

## LĒMUMS

### Par tautas izglītības stāvokli republikā un pasākumiem tā uzlabošanai

(Turpinājums no 1. lpp.)

Vietējās Darbaļaužu deputātu padomes maz nodarbojas ar vispārējās izglītības jautājumiem, ar skolēnu siltas ēdināšanas organizēšanu katrā skolā un internatā, ar skolu, internatu un ārpusškolas iestāžu materialās bāzes nostiprināšanu. Daudzas Darbaļaužu deputātu padomes neapmierinoši izpilda Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu par atvieglojumu piešķiršanu lauku skolotājiem, maz rūpējas par skolotāju kultūras un sadzīves vajadzību un prasību apmierināšanu. Tautas izglītības komisijas bieži nedarbojas, neorganizē vietējo Darbaļaužu deputātu padomju lēmumu izpildes sistematisku pārbaudi.

Izglītības ministrija un Darbaļaužu deputātu padomju izpildu komitejas nav nostiprinājušas daudzas rajonu tautas izglītības nodaļas ar kadriem, kas spētu kvalificēti vadīt skolas.

Latvijas PSR Augstākā Padome, pamatojoties uz PSKP XX kongresa direktīvām par PSRS tautas saimniecības attīstības sestās piecādes plānu jautājumā par vispārējās vidējās izglītības realizāciju visumā līdz 1960. gadam, politehniskās apmācības tālāku attīstību vispārīgajās skolās, mācību sakaru nostiprināšanu ar sabiedriski derīgu darbu, komunistisko attieksmju pret darbu audzināšanu jaunajā paaudzē, nolēm j:

1. Saskaņā ar PSKP XX kongresa direktīvām par PSRS tautas saimniecības attīstības sestās piecādes plānu 1956.—1960. gadam realizēt visumā vispārējo vidējo izglītību Latvijas PSR pilsētās un uz laukiem, mācot bērnus un jauniešus vidējās vispārīgajās skolās, skolās internatos un vidējās specialajās mācību iestādēs. Atzīt par mērķtiecīgu arī turpmāk vidusskolās ar latviešu mācību valodu mācīt 11 gadus.

2. Atzīt par nepieciešamu republikā straujos tempos organizēt jauna tipa mācību un audzināšanas iestādes — skolas internatus, kuru mērķis augstvērtīgāk atrisināt vispusīgi attīstītu un izglītotu komunisma cēlāju sagatavošanas uzdevumus. Nodrošināt sestajā piecāde skolu internatu atvēršanu katrā rajonā un republikaniskās pakļautības pilsētā, bazējoties uz jau esošajām un jaunceltajām skolām un citām iestādēm.

3. Atzīstot, ka visiem skolā vecuma bērniem iegūt septiņgadīgo izglītību ir svarīgākais priekšnoteikums, lai realizētu vispārējo vidējo izglītību, uzdot Latvijas PSR Izglītības ministrijai un vietējo Darbaļaužu deputātu padomju izpildkomitejām novērst trūkumus vispārējās obligatās septiņgadīgās apmācības realizācijā un veikt pasākumus, lai likvidētu palikšanu uz otrodu un skolēnu aiziešanu no skolas, to nepabeidzot.

4. Latvijas PSR Izglītības ministrijai un Darbaļaužu deputātu padomēm attīstīt politehnisko apmācību skolās, nodrošināt apmācības ciešus sakarus ar skolēnu sabiedriski derīgu darbu.

5. Uzdot Latvijas PSR Ministru Padomei:

a) palielināt pilsētu un lauku skolu celtniecības apjomu sestajā piecāde divas reizes, salīdzinot ar piekto piecādi. Palielināt skolu ēku celtniecības kvalitatīvās prasības;

b) uzskatīt par vienu no galvenajiem tuvākajiem uzdevumiem likvidēt divu māņu darbu republikas skolās;

c) izlemt jautājumu par to skolu ēku atdošanu Izglītības ministrijai, kuras aizņēmušas citas organizācijas un mācību iestādes;

d) izlemt jautājumu par valsts papildu apgādi skolēniem, kas dzīvo skolu internatos, palielinot budžeta asignējumus ēdināšanai un izdalot līdzekļus to skolēnu drē-

žu un apavu iegādei, kam tie ir nepieciešami;

e) sakarā ar to, ka pie skolām izveidotas mācību darbnīcas, rast iespēju apstiprināt septiņgadīgo skolu un vidusskolu mācību darbnīcas vadītāja štata vienību;

f) izlemt jautājumu par specializētu darbnīcu organizēšanu, lai varētu izgatavot skolu mēbeles un nepieciešamo iekārtu politehniskajai bazei skolās;

g) uzdot republikas ministrijām nodrošināt, ka tām pakļautajos uzņēmumos vispārīgajās vidusskolu skolēniem būtu iespējams iegūt mācību un ražošanas praksi;

h) izlemt jautājumu par skolu, bērnu iestāžu un pedagoģisko mācību iestāžu apgādi ar nepieciešamo inventāru un iekārtu;

i) līdz 1956. gada 1. novembrim izskatīt jautājumu par lieka paralelisma likvidāciju kadru sagatavošanā republikas augstākajās mācību iestādēs un vidējās specialajās mācību iestādēs.

6. Darbaļaužu deputātu padomēm:

a) uzlabot tautas izglītības vadīšanu, sistemātiski apspriest sesijās skolu mācības un audzināšanas darbu un tā uzlabošanas jautājumu, aktivizēt tautas izglītības pastāvīgo komisiju darbību;

b) tuvākajā laikā izstrādāt skolu materialās bāzes attīstības un uzlabošanas perspektīvo plānu tā, lai sestajā piecāde visās skolās varētu neorganizēt labi iekārtotas mācību darbnīcas un kabinetus, varētu veikt telefonizācijas, elektrifikācijas, radiofizikas darbus un uzlabot sanitāros un higieniskos apstākļus, kā arī sākt šā plāna izpildi;

c) nodrošināt skolu abiturientu, kas izteikuši vēlēšanos strādāt lauksaimnieciskā un rūpnieciskā ražošanā, iekārtošanu darbā;

d) nemītīgi rūpēties par attiecīgu kultūras un sadzīves apstākļu radīšanu republikas

skolu skolotājiem saskaņā ar partijas un valdības lēmumiem šai jautājumā;

e) ieteikt, pilsētām un rajoniem izpildot vietējo budžetu, papildus atklātos un saņemtos ienākumus nodot darbu finansēšanai virs apstiprinātā kapitālieguldījuma plāna, sporta zāļu, sporta ierīču un ēdņicu izbūvei pie skolu ēkām utt;

f) nodrošināt skolu un bērnu iestāžu kvalitatīvu un savlaicīgu sagatavošanu jaunajam 1956./57. mācību gadam.

7. Latvijas PSR Izglītības ministrijai:

a) uzlabot mācību un audzināšanas darbu skolās, nodrošināt mācību ciešus sakarus ar sabiedriski derīgu darbu, plaši praktizēt skolēnu pašapkalpošanos, audzināt jaunajā paaudzē komunistiskas attieksmes pret darbu;

b) nodrošināt 1956./57. mācību gadā atveramās skolas internatus ar nepieciešamo mācību materialo bāzi, nokomplektēt tās ar labākajiem kadriem un sniegt skolu internatu darbiniekiem nepieciešamo kvalificēto palīdzību mācību metodiskajos jautājumos;

c) lai skolēnus labāk sagatavotu praktiskajai darbībai, 1956./57. mācību gadā organizēt pie skolām mācību-ražošanas klases un fakultatīvus kursus;

d) nodrošināt specialistu sagatavošanu darba priekšmetos, lauksaimniecības, mašīnmācības un elektrotehnikas pamatos, skolu internatu audzinātāju un citu darbinieku sagatavošanu;

e) nodrošināt tuvākajos divos gados stabilu programmu un mācību grāmatu sastādīšanu, novēršot to pārslodzību ar lieku mācāmo vielu;

f) attīstīt fizisko audzināšanu un uzlabot skolēnu estetisko audzināšanu skolās un ārpusškolas bērnu iestādēs, radikāli uzlabot visa ārpusškolas un ārpusklases darba saturu;

g) veikt pasākumus, lai novērstu skolotāju un skolnieku pārslodzību.

8. Latvijas PSR Veselības aizsardzības ministrijai celt veselības aizsardzības organu profilaktiskās darbības līmeni skolēnu apkalpošanā. Atzīt par mērķtiecīgu organizēt pārvietojamus, ar moderno medicīnisko iekārtu apgādātus medicīniskos punktus lauku skolu apkalpošanai.

9. Latvijas PSR Kultūras ministrijai:

a) palielināt metodiskās literatūras un bērnu un jaunatnes daiļliteratūras izlaidi, daudz vairāk uzmanības veltīt oriģināliem darbiem. Praktizēt labāko mācību grāmatu un bērnu daiļliteratūras konkursus;

b) izlemt jautājumu par muzikas, dziedāšanas, zīmēšanas un rasēšanas pasniegumu sagatavošanu, bazējoties uz Latvijas Valsts konservatoriju un Latvijas Mākslas akadēmiju.

10. Latvijas PSR Kultūras ministrijai un resoriem nodrošināt republikas klubu, kultūras namu un visu citu kultūras un izglītības iestāžu plašu piedalīšanos skolēnu audzināšanas darbā.

11. Latvijas PSR Augstākā Padome uzskata, ka republikas ministrijām un resoriem, kolchoziem un padomju saimniecībām, kā arī lielajiem rūpniecības uzņēmumiem ļoti enerģiski un ikdienas jātbalsta jaunā tipa audzināšanas iestādes — skolas internati; ar saviem līdzekļiem un fondiem un ar savu celtniecības organizāciju spēkiem jāpiedalās kā jauno skolu internatu organizēšanā, tā arī kopmītņu celšanā pie jau esošajām skolu ēkām.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Priekšsēdētājs K. Ozoliņš

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Sekretārs K. Gaillis

Rīgā, 7. jūlijā, 1956. g.

## Kukuruzas sējumu kopšanā *trūkst vadības un kontroles*

Patreiz rajona kolchozos iestājies viens no vissprāgākajiem darba posmiem. Līdz vēlam novakaram plavās skan izkaptis, nepārtraukti pildās skābbarības tvertnes, līdzās kolchozu laudīm uz kukuruzas un cukurbiešu laukiem devušies čaklie ravē-

tāji — vecāko klašu skolēni savu audzinātāju vadībā.

Šķiet, citādi arī nevar būt, jo patreizējie pūļi kolchozu tīrumos ir neatlaidīga un izšķiroša cīņa par rupjās un sulīgās lopbarības sagādi ziemas periodam.

### Nomaļus no ražošanas darba

Painteresējamies par to, kā šinī darbā ieslēgušies Čapaeva vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa komjaunieši.

Pirmorganizācijas sekretārs b. Kokina stāvokli raksturo ļoti lakoniski: — Mūsu pirmorganizācijā nav komjauniešu, kas varētu strādāt uz lauka... Biedres Kokinas vārdus ar rūgtumu apstiprina arī kolchoza partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Kurpnieks. — No 24 komjauniešiem tikai 3 nodarbināti laukkopībā. Pārējie vai nu saistījušies darbā ārpus kolchoza vai arī izvēlājušies sev vieglāku nodar-

bošanos kancelejās un vispēdīgi daļa tādu, kas pilnīgi dzīvo bez darba.

Tas, ka kolchoza partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāri komjauniešu izvietojumu zina pareizi, nav šaubu, bet neviens no viņiem neko nedara, lai komjauniešu spēkus novirzītu uz ražošanas darbu.

Kolchoza otrajā brigādē jau par lielu gabalu katra garāmgājēja uzmanību saista apmēram 3 ha liels koši saziedis dzeltenu sēru lauks. No pirmā acu uzmetiena liekas, ka šeit tiek kopta kāda spe-

ciala kultura, bet pirmorganizācijas sekretārs mūs iepazīstina: — Lūk, te ir mūsu komjauniešu kukuruza. Pavasarī uzņēmāmies iegūt pa 500 cēt zaļās masas no ha. Pieņemām arī attiecīgu lēmumu komjauniešu sapulcē, bet pietrūka spēka laikus izravēt.

Uzmeklējot starp nezālēm kukuruzu, var spriest, ka plānoto ražu komjaunieši būtu ieguvuši, jo kukuruza iesēta auglīgā, irdenā augsnē un ļoti sazēlusī, bet neredzot savus kopējus, lauku uzveica nezāles.

### Komjauniešiem un komunistiem nav sakaru ar kolchoza valdi

Ne vienreiz vien pats kolchoza priekšsēdētājs b. Gaševs ir staigājis gar šo komjauniešu apkaunoto kukuruzas lauku, bet no visa tā nekas nav mainījies.

Biedrs Kurpnieks vairākkārt saņēmis nopietnus signālus no kolchozniekiem, ka kolchoza priekšsēdētājs komunist b. Gaševs neievēro kolchoznieku iniciatīvu, ar pašlepaumu un ironiju izturas

pret cilvēkiem, neciena tos. Bet arī šie nopietnie signāli, par kuriem sen pārliecinājies pats b. Kurpnieks, nav apspriesti partijas pirmorganizācijā.

### Partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām savs darba stils jāmaina

Par komjaunatnes pirmorganizācijas ietekmi kaut kādā ražošanas iecirknī kolchozā grūti runāt.

Lūk, ko saka kolchoza agronome komuniste b. Jakubovska: — Nedz komjaunatnes, nedz partijas pirmorganizācijas darbs mūsu kolchozā nav manāms. Sapulces notiek no gadījuma uz gadījumu, nekādus konkrētus uzdevumus nesāņem ne komjaunieši, ne komunisti.

Šāda partijas pirmorganizācijas darba stila rezultātā Čapaeva vārdā nosauktajā kolchozā kā komunisti tā komjaunieši atrāvušies no ražošanas darba. Partijas

pirmorganizācijas sekretārs b. Kurpnieks nekontrolē komjaunatnes pirmorganizācijas darbu, nevirza komunistu un komjauniešu spēkus uz kolchoza strauju ekonomisko nostiprināšanu.

\* Panākumi saimnieciskā darbībā nav gaidāmi bez mērķtiecīga un ļoti pārdomāta politiskā audzināšanas darba. Čapaeva vārdā nosauktā kolchoza partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām nekavējoši jāmaina savs darba stils šai virzienā.

B. Silpa V. Akots

Redaktora v. I. A. STARIS